

3. Якісна освіта – виклики сьогодення / Ю. М. Сафонов, О. А. Власюк, Н. І. Тимошенко, Т. П. Дараган // Management of higher education quality: problems and prospects : International scientific and practical conference. – London, 2017. – P. 44–47.

УДК 621.9:681.3

Г.В. Дейниченко, д-р техн. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

В.В. Гузенко, канд. техн. наук, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

З.О. Мазняк, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ПРОБЛЕМИ КЕРІВНИЦТВА ВИПУСКОВОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТА ТЕХНІЧНОГО СПРЯМУВАННЯ І ЇХ ВИРІШЕННЯ

Відомо, що студенту не завжди вдається вибрати ту спеціальність у закладах вищої освіти, за якою дійсно він бажає навчатися. Однак курсові, а в наприкінці навчання дипломну роботу студенту робити все одно потрібно. Та самостійне написання цікавої наукової праці – завдання не легке, якщо не сказати більше. Заклад вищої освіти дає спростити виконання обов'язкових випускових робіт для студента та пропонує йому можливість обрати наукового керівника з числа викладачів випускової кафедри.

Сьогодні вираз «викладач повинен допомагати» студентами часто сприймається не вірно. Виконавці дипломних робіт (студенти) хочуть, щоб саме викладач займався написанням складних частин роботи за них. Насправді цей підхід не є коректним, адже науковий керівник повинен лише організовувати виконання студентом досліджень та процес написання самої роботи. Виникає питання: що розглядається в рамках поняття «організовувати»? Отримати чітку відповідь на це питання складно, оскільки завдання, що стоять перед викладачем як куратором дипломника широкі:

1. Допомога в підготовці та виборі тематики дипломної роботи або проекту.

2. Складання плану дослідження і розрахунок часу на виконання кожного його етапу.

3. Систематичні зустрічі зі студентом для консультацій з питань написання теоретичної глави, підготовки аналітичної, практичної частин роботи та заданих креслень.

4. Надання рекомендацій щодо оформлення, внесення зауважень і коригування тексту роботи та креслень в процесі їх постійної перевірки.

5. Організація підготовки студента до захисту дипломної роботи (перевірити наявність готової, підписаної роботи, креслень та за необхідності презентації), причому викладач, як правило, повинен перевіряти спроможність студента до участі в захисті в ході обов'язкових репетицій.

Оцінювання вищезазначених функцій керівника по відношенню до студента показує, що дипломний керівник – це людина дуже важлива в житті випускника, що має захищати свою роботу. Якщо студент буде прислухатися до його порад та пропозицій, то кваліфікаційна робота буде сформована за усіма вимогами, захист – легким, а оцінка – відмінною.

Найбільш серйозна помилка керівника дипломної роботи – допустити процес написання студентом роботи за малий час, зокрема навіть за тиждень до підписання. Кожен керівник роботи знає, що за цей час неможливо написати ґрунтовну роботу, яка буде високо оцінена під час захисту. Мінімальний термін, необхідний для написання роботи – два місяці.

Щоб грамотно керувати роботою студента, керівник дипломної роботи повинен слідувати таким порадам:

- починати роботу зі студентом вчасно, не допускаючи затримок в зустрічах для консультування;
- правильно ставити завдання та вимоги студенту щодо особливостей та специфіки написання випускової роботи;
- завжди знаходити відповідь на запитання, які виникають у студента, щодо проблем з написання роботи (можливо навіть за допомогою самого студента);
- надавати рекомендації студенту щодо можливості використання джерел за заданою тематикою роботи;
- по можливості перевіряти самостійність виконання студентом роботи, не допускаючи в роботі плагіату зі сторони дипломника;
- перевіряти відповідність виконаної роботи та висновків відносно плану (завданню), що обов'язково сформований на початку процесу написання роботи.

Іноді викладач вирішує взяти відразу до керівництва декількох дипломників і в результаті не може їм приділити серйозну увагу. На практиці це призводить до проблем з допуском до захисту або зниженням оцінки. Проте така обставина не дозволяє права керівникові відмовляти виконавцю роботи в консультуванні.

Таким чином, на справді в ідеалі відносини між керівником і дипломником повинні бути поважними, але довірчими. Тобто як між добрими друзями з загальною точкою зору і родом занять. В цьому випадку студент може розраховувати на можливість більшої, ніж іншим дипломникам допомоги. Наприклад, якщо авторитетний

керівник дипломної роботи вирішить брати участь у захисті, то на закритому обговоренні дипломників він стане добрим союзником студента.

УДК 347.771.78:378-057.21:005.332.4

Г.В. Дейниченко, д-р техн. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

І.В. Золотухіна, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

З.О. Мазняк, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

НАБУТТЯ КОМПЕТЕНЦІЙ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУЧАСНОГО ІНЖЕНЕРА

Інтегрування України в Європейський освітній простір вимагає від закладів вищої освіти (ЗВО) удосконалення системи навчання інженерних кадрів шляхом реалізації принципово нових моделей підготовки фахівців. На сьогодні роботодавцям потрібні конкурентоздатні працівники нового типу, що володіють одночасно теоретичними знаннями та практичними навичками інженера, економіста і менеджера. Неабияку роль в цьому відіграють навички володіння сучасними інженерами компетенціями з інтелектуальної власності.

Підвищення якості підготовки інженерних кадрів у ЗВО України повинне орієнтуватися на підготовку фахівців, здатних працювати самостійно, володіючих методами пошуку нових технічних рішень та принципами захисту своїх розробок від недобросовісної конкуренції. Для цього необхідно сформувати у студентів базові знання про основні поняття та порядок правової охорони інтелектуальної власності, а також про способи захисту конкретних об'єктів інтелектуальної власності під час їх створення та використання.

Фахівці інженерних спеціальностей, які мають за узагальнений об'єкт діяльності обладнання та технології виробничих процесів для одержання товарної продукції, повинні бути обізнаними в питаннях захисту результатів власної розумової праці в умовах сучасного ринку. Інженерна підготовка надає їм можливість не тільки забезпечувати перебіг сталих виробничих процесів, але й досліджувати і розробляти нові процеси харчової індустрії, інших галузей промисловості, здійснювати проектування та удосконалення устаткування, що використовується в виробничому процесі. Для розв'язування прикладних задач інженерні працівники можуть застосовувати програмні продукти широкого призначення, системи автоматизованого